

Vandin fyri TG 326 er av á hesum sinni:

Johanna fer ikki á tvang

– Vit gera bara tað, sum vit hava skyldu til við skattaborgarans peningi, sigur Karsten Hansen, landsstýrismaður í figgjarmálum

ÁKI BERTHOLDSEN

– Vit hava ikki ætlað at koyra Johannu á Tvang. Og hon fer heldur ikki á tvang í hesum umfarinum.

Karsten Hansen, landsstýrismaður í figgjarmálum, sigur, at vágbingar mugu hava misskilt okkurt, tá ið teir siga, at Landsstýrið hevur kravt vágssluppina Johannu undir hamaran.

Tað er annars uppfatanin hjá teimum, sum eiga Johannu, at Landsstýrið nú höttir við at koyra hana á tvang.

Orsök in er, at felagið, sum eigur Johannu, skyldar landskassanum 600.000 krónur.

Eftir hvørki at hava hoyrt orð ella eið frá Landsstýrinum í næstan fimm ár, fingu vágbingar bræv frá sakførara nú ein dagin, har teir siga, at hann kravdi skuldi afturgoldnað.

Og kundu teir ikki betala skuldina aftur, skuldi úrtøka gerast í felagnum.

Hetta uppfataðu, sum at Landsstýrið ætlaði at koyra felagið á tvang, kundi tað ikki gjalda skuldina.

Og tað merkir í veruleikanum, at Johanna skuldi á tvang, tí einasta ogn av týðningi hjá felagnum er henda gamla sluppin.

Men sambært Karsteni Hansen, figgjarmálaráðaharra, er hetta ikki so.

Hetta er eitt mál, sum hevur gingið av sær sjálvum í umsitingini, so figgjarmálaráðharrin kendi púra onki til tað. Og hann sigur, at ongin hevur tosað við seg um tað.

Men feritíð er, so tað hevur gingið strílt hjá honum at kanna.

Men nú nakrir dagar eru farnir, kann figgjarmálaráðharrin sísa vágbingar. Tí hann sigur, at ætlanin hjá landsstýrinum við hesum er ikki at koyra Johannu á tvang.

Tryggjað pant í skipinum

Karsten Hansen sigur, at tað einasta, sum Landsstýrið vil, er, at tryggja sær pant fyri skuldini.

– Ongin trygd hevur verið fyri láninum.

– Og sakførarin, sum arbeidir við málinum, hevur

bara gjørt sítt arbeiðið og tað er at krevja skuldina inn.

– Og ber tað ikki til at krevja skuldina inn, er tað hansara skylda at tryggja Landsstýrinum pant í ognini fyri at fáa trygd fyri skuldini.

– Og tað mest vanliga er, at í sambandi við úrtøku, verður avtala gjord um, hvussu skuldin skal avgreiddast.

Karsten Hansen sigur, at hetta merkir ikki annað enn, at um onkur skuldi kravt Johannu undir hamaran, so hevur landsstýrið nú pant í skipinum.

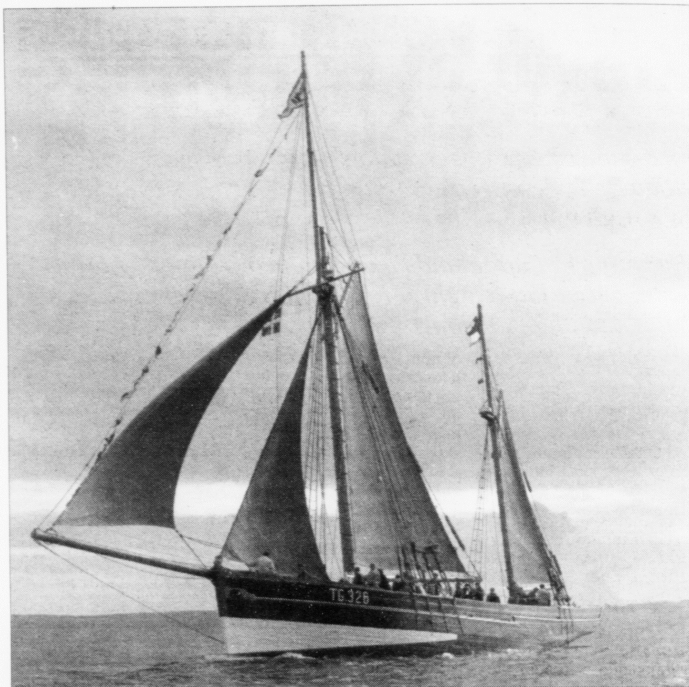
Landsstýrið hevur ikki kravt Johannu á tvang, endurtekur hann. Tað hevur heldur ongantið verið upp á tal, leggur hann afturat.

Ongi lyfti

Karsten Hansen sigur, at tað er heilt einfalt skyldan hjá landsstýrinum at krevja trygd fyri skuldini, tí tað er skattgjaldarans peningur, sum talan er um.

Og hann kann ikki lova, vágbingum nakað í samband við málið.

Men hann veit við vissu,

Tað er eingin vandi fyri at vágssluppina Johanna fer á tvang á hesum sinni. Tað, sum vit hava gjørt, ger ikki støðuna hjá teimum sum eiga Johannu, verri, kanska tvørturímóti, sigur Karsten Hansen, figgjarmálaráðharrin

bógvin ístaðin fyri TG.

– Vágbingar hava gjørt eitt megnar arbeiði fyri at fáa skipið. Og hon hevur umbodað Føroyar á nógvum tiltøkum uttanlands. Og tað í sær sjálvum er eitt stórt virði.

– Og tað, at Landsstýrið nú ger úrtøku í henni, ger í hvussu so er tað, at ongin annar kann krevja hana á tvang uttan at Landsstýrið kemur upp í málið.

– So hetta ger ikki teirra støðu ótryggari, kanska heldur tvørturímóti.

Nú eru tað mong sum vísa

á, at tað eru nógvir føroyingar, sum hava fingið eftirgivið milliónir í skuld. Og tey halda, at tað er sjálvsagt, at tær 600.000 krónurnar, sum Johanna skyldar tí almenna eisini verða strikaðar?

Men tað vil Karsten ikki svara til enn.

– Eg kenni ov lítið til málið til at fara í smálutir og eg veit ikki, hvat er farið fram higartil. Tí fari eg heldur ikki at siga nakað um, hvussu Landsstýrið fer at fyrhalda sær, sigur figgjarmálaráðharrin.

Tað eru stór hol í lógini:

Ber væl til at svika við fiskidøgum

– Bara tú hevur ein línubát til millumlið, kanst tú umseta fiskidagar akkurat sum tú vilt, sigur Hendrik Old

ÁKI BERTHOLDSEN

– Tað kann ikki „diskuterast“. Fiskidagar kunnu púra frítt seljast og keypast ímillum allar skipabólkar.

Tá ið Løgtingið friggjadagin ásetti fiskidagatalið fyri komandi ár, visti Hendrik Old, løgtingsmaður á, at at lógin og kunngerðir um vinnuligan fiskiskap eru so holut, at tað ber væl til at

svika við fiskidøgum.

Tað var serliga móguleikarnar at keypa og selja fiskidagar, sum hann hugsað um.

Hann vísti á, at tað er oftani sagt, at tað skuldi ikki bera til at umseta fiskidagar frá útróðrarflotanum til restina av flotanum, tí at útróðrarflotin var í eini serstöðu.

– Men hetta er ikki so. Tí

– Hetta fer at økja veiðitrýstið heilt munandi, sigur Hendrik Old

veruleikin er, at dagar kunnu handlast frí ímillum allar skipabólkar, sigur Hendrik Old.

Hann sigur, at so nyttar onki hjá summum í samgonguni at harmast um stórru umsetilgheit.

Hann vísti á, at samgongan er í tvídrátti um, hvussu stórt frælsi skuldi vera at

keypa og selja fiskidagar.

– Samstundis sum formaðurin í vinnunevndini, Heini O. Heinesen harmast um stórru umsetilgheit, tí tað førir til stórru veiðitrýsti, og til at útróðrarflotin fer í søguna, hevur hann skrivað undir eitt samgonguskjal, har eitt av endamálinum er stórru frælsi at keypa og selja fiskidagar.

Talsmaður javnaðarfloksins í fiskivinnumálum sigur, at nýliga er ein kunngerð komin um lógina um vinnuligan fiskiskap.

– Og henda kunngerðin visir, at ætlanin er at veiðitrýstið skal økjast heilt munandi.

– Tí eftir henni er tað fullkomiliga frítt at umseta fiskidagar ímillum allar skipabólkar.

Línubát til millumlið Hendrik Old sigur, at tað einasta, sum skal til, er at hava ein línubát til millumlið.

– Tað ber væl til at selja fiskidagar frá útróðrarbát til línubát og frá línubát til víðari til partrolara ella trolara, tá ið tryggir mánaðir eru eftir av árinum, sigur Hendrik Old.

– Hetta er ein veruleiki, sum ikki reingist, hvussu víkir og vendir, sigur javnaðarformaðurin.

– Tvs, at bara tú hevur ein línubát til millumlið, kunnu fiskidagar umsetast púra frítt frá tí minsta útróðrarbátinum uppá 15 tons, allan vegin uppeftir til ein trolara.

Hendrik Old segði, at tað vóru longu reidrarar, sum høvdu funnið útav hesum her.

– Tað eru reidrarar, sum hava útróðrarbátar í einum felag, línubát í einum øðrum felag og partrolara í einum triðja felag. Og tað er púra vist, at útróðrarbátarnir fara aldrin at loysa frá landi. Tí tað einasta hann skal brúkast til, er nevnliga at selja útróðrardagar til ein línubát og víðari til trolara.

– Tað ber ikki til

Jørgen Niclasen, landsstýrismaður í fiskivinnumálum, vísti tí aftur, sum Hendrik Old førði fram.

Hann segði, at tað stendur í kunngerðini, sum Hendrik Old visir til, at tað ikki er loyvt at flyta dagar frá útróðrarbátum til trolara.

– Og so er tað ikki loyvt, sama um millumlið verða brúkt, tí tað er ikki loyvt at

selja teir somu dagarnar frá útróðrarbát til ein trolara.

– Fiskimálaráðharrin legði afturat, at hetta er fyrstu ferð, at henda kunngerðin er gjord og er tað brúk fyri at skera tað út í papp, hvat er loyvt, og hvat er ikki loyvt, so kann tað gerast til eina áðru ferð.

– Men tað er loyvt at selja dagar frá einum útróðrarbát til ein línubát. Og tað er loyvt at selja dagar frá einum línubát til ein trolara.

Men Hendrik Old helt fast við sítt.

Hann nevndi, at tað kundi ongin siga, hvat tað eru fyrir dagar, ein línubátur selur einum trolara. Tað kann eingin siga, um hetta er loyvt, at selja dagar frá útróðrarbátum til trolara, ella um tað eru dagar, sum hann hevur keypt frá einum útróðrarbát.

Heini O. Heinesen vísti á, at víðurskiptini kundi verið nógv greiðari. Men hann helt ikki, at tað hevði so stóran týðning, hvat fiskimálaráðharrin segði um frælsi at keypa og selja dagar, tí tað skuldi alt ígjøgnum tingið undir øllum umstøðum. So teir, sum eru ímóti at keypa og selja dagar, fáa allar móguleika at mótarbeida tí í løgtinginum.